

[Formanden.]

I skrivelse af 9. september 1966 meddeler den fungerende udenrigsminister, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den på De Forenede Nationers 20. generalforsamling vedtagne ændring af artikel 109, stk. 1, i De Forenede Nationers pagt af 26. juni 1945.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Boligministeren (Kaj Andresen): Jeg har herved den ære for det høje ting at genfremsætte forslag til lov om leje og forslag til lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

De to lovforslag, der skal afløse den gældende lejelov fra 1. april 1967, blev fremsat i folketinget den 12. maj 1966.

Efter forslagernes 1. behandling i folketinget den 18. maj 1966 har forslagene været gjort til genstand for en grundig og omhyggelig udvalgsbehandling i sommerens løb. Denne behandling har resulteret i en udvalgsbetænkning af 21. september 1966, hvori folketingsudvalget har foreslået, at lovforslagene genfremsættes med en række ændringer.

Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at sige udvalgets medlemmer tak for det store arbejde, de har udført i sommerens løb med at gennemdrøfte disse to omfattende lovforslag. Arbejdet med behandlingen af de nye lovforslag har dermed kunnet fremmes væsentligt.

Ved lovforslagernes genfremsættelse er de ændringer, som folketingsudvalgets flertal og jeg er blevet enige om, indarbejdet i forslagene. De fleste af ændringerne er rent redaktionelle. Af de øvrige skal jeg her fremhæve følgende:

I forslaget til lov om leje er bestemmelsen vedrørende adgangen til at opsiges en lejer, der har lejet sin lejlighed som arbejder- eller funktionærbolig, skærpet. Efter den gældende lov kan opsigelsen ske i forbindelse med arbejdsforholdets ophør, uanset hvem

der flytter ind i den ledige lejlighed. Man har fundet det rimeligt at begrænse opsigelsesadgangen til de tilfælde, hvor arbejdsgiveren har brug for lejligheden til en anden arbejder eller funktionær, hvad enten dette sker i forbindelse med arbejdets ophør eller på et senere tidspunkt.

Endvidere er det skønnet rimeligt, at de i lejeloven fastsatte frister for indsigelse mod opsigelser og lejeforhøjelser forlænges fra 2 uger til 3 uger.

I forslag til lov om midlertidig regulering af boligforholdene er der vedrørende normaliseringsforhøjelserne sket en ændret affattelse af § 11, stk. 2. Det er herved stærkere præciseret, at den ejer, der ikke straks kræver de hjemlede lejeforhøjelser, men senere ønsker at gøre dette, i så fald kan opkræve lejeforhøjelserne med de beløb, huslejen ville være steget til på dette tidspunkt, dog med respekt af den årlige beløbsramme på 600 kr. i beboelseslejemål.

Det var i lovforslaget foreslået, at der ikke i medfør af eventuelle pristalsklausuler i lejekontrakterne skulle kunne gennemføres lejeforhøjelser i videre omfang, end bestemmelserne om normaliseringsforhøjelser gav mulighed for. Der forekommer imidlertid også i lejemål, som er så nye, at de ikke omfattes af lov om lejevurdering, bestemmelser om pristalsregulering af lejen. Det er min opfattelse, at reguleringspristallet ikke er nogen særlig rimelig reguleringsfaktor på dette område, og det synes vanskeligt at forsvare, at lejen i nogle lejemål i kraft af pristalsklausuler kan forhøjes væsentligt i normaliseringsperioden i tilfælde af prisstigninger, medens lejen i andre tilfælde er låst helt fast. Der bør gælde samme regler i denne henseende for alle lejemål i kommuner, der har huslejestop. Bestemmelserne i lovforslaget er derfor foreslået ændret således, at pristalsklausuler overalt i disse kommuner, hvad enten det drejer sig om beboelse eller erhvervslejemål, ikke kan medføre lejeforhøjelser i perioden efter 1. april 1967. I lejemål, der omfattes af lov om lejevurdering, angiver ansættelsen